

HOOFDSTUK 3

ELEMENTEN

*... Het leven is namelijk
fundamenteel magisch
En om die magie te ervaren
hoeven we ons
er alleen maar op af te stemmen,
waarna de magie simpelweg
door ons heen zal stromen.
En als je contact legt
met de levensstroom,
zal zich steeds vaker
synchroniciteit voor doen.¹*

In de schemering zitten we op het bankje voor de hut. In het bos horen we geritsel, en het gekraak van takken. Heel voorzichtig stapt een enorm edelhert de weide voor onze hut op. Machtig steekt zijn gewei af tegen de schemerachtige lucht. Ondanks de schemering is de prachtige tekening op zijn lijf te zien. De lichtgekleurde borst van het dier, de rode kleur van zijn rug. Het dier is een beeld van kracht, van ingehouden kracht van de spieren onder de huid. Langzaam neemt het nog een paar stappen, en kijkt ons recht aan. Het enorme dier buigt zijn hoofd naar de grond en neemt wat happen van het malse gras. Dan richt hij zich weer op, strekt zijn poten en is met enkele ferme sprongen over de weide, verdwenen in het bos.

Verbaasd kijk ik Vianne aan.

‘Wat een enorm dier! En zo mooi, prachtig, krachtig! Zo’n groot edelhert heb ik nog nooit gezien. Is alles op het eiland zo bijzonder? Het is bijna magisch!’

‘Dit hert is een onderdeel van de magie. Dit is de Heer van het woud, het edele hert, waar één keer in het jaar, met Beltane, de Mei avond, op gejaagd wordt. Het dier staat voor de kracht en het mannelijke. De jacht op de Mei avond is een initiatie rite voor de jongens in het dorp, die hun volwassenheid

¹ Philip Carr- Gomm, *De magie van heksen en druïden*.

bereiken. Ze maken zich de dag voor de Meiavond klaar, en in het dorp is het dan feest. Alle jongens trekken dan het bos in, maar één zal er terug komen als de winnaar. Hij die gewonnen heeft, heeft de kracht van de Heer van het Woud over genomen, zonder overigens het dier te doden. Zijn beloning is dat hij mag paren met de Mei bruid, die uit één van de bijna volwassen meisjes uit het dorp wordt gekozen. Ook dit is een rite, een heilig gebruik, wat de wereld aanzet tot vruchtbaarheid. De vruchtbaarheid wordt dan niet zozeer in de baarmoeder van het meisje gedragen, als wel overgebracht op de natuur van het eiland, en de hele omliggende wereld. Het meisje zal dus niet zwanger worden van deze rite, omdat ze de vruchtbaarheid overdraagt op het land. Het nieuwe geloof heeft nooit iets met dit gebruik kunnen doen, en veroordeelde het zelfs. Wij houden dit gebruik in ere omdat het een belangrijk onderdeel van de vruchtbaarheidscyclus is.

Maar het is wel heel bijzonder, dat ook deze bijzondere bewoner van het eiland direct gedag komt zeggen. Niet alleen voor mij, maar ook voor de dieren op en rond het eiland ben je belangrijk! Ik weet echt niet wat het te betekenen heeft. Misschien komen we het morgen wel te weten. Maar nu denk ik, dat het tijd is om naar bed te gaan. Ik wil morgen naar de bloemenvelden en naar de plaats waar we onze helende oliën maken, en ik zou het leuk vinden, wanneer je met me mee gaat. Kom. We gaan naar bed. Ik ben moe, ik heb slaap. Ik kan niet wachten om me tegen je aan te vleien onder de dekens.

We staan op, kleden ons uit, en gaan in bed liggen. Zachtjes streel ik de rug van Vianne, zachtjes streelt ze mij. We nestelen ons tegen elkaar aan, en vallen in slaap.

In de vroege ochtend krijg ik het warm, en rol iets van Vianne weg. Op mijn rug lig ik met mijn ogen open, in het donker te kijken. Op de vuurplaats gloeien nog wat kooltjes van het hout. Ik geniet intens van de zachte ademhaling naast mij. Haar warme lichaam, maar vooral haar rustige ademhaling, wat voor mij aangeeft dat ze volledig op haar gemak is. Ik staar nog een uur naar het dak van de hut. De hand van Vianne zoekt mij, en ik neem haar hand vast. In haar dromen mompelt ze zachtjes. Ik probeer het te verstaan, maar het enige verstaanbare klinkt als 'hmmwlieverdzzz'. En ze zakt weer weg in haar wereld van dromen.

Tegen het ochtendgloren stap ik uit bed. Ik loop naar buiten om wat brandhout onder de dakrand (die tot bijna aan de grond reikt) te pakken. Maar ik wordt gepakt door de schoonheid van de zonsopkomst. De oostelijke hemel kleurt van donkerpaars naar roze, naar oranje. Zonsopkomst blijft altijd één van de meest magische momenten van de dag. En net wanneer ik mij om wil draaien om het hout te gaan pakken, stijgt er uit de bomen van het bos

een Havik op. Hij roept een paar keer, en dan stijgt hij hoger en hoger boven de bomen. Het lijkt of hij met iedere schreeuw de zon verwelkomt. Ik dank God op mijn blote knieën dat ik nu zo dicht bij de natuur mag zijn, dat ik het zo krachtig mag beleven.

Ik loop naar de houtvoorraad en neem wat kleinere takken en enkele grote blokken mee. De ochtend is wat kil, dus een lekker vuurtje zal het aangenaam warm maken in de hut. Ik schraap de gloeiende kooltjes bij elkaar en houdt er wat droog stro bij. Hierdoor heb ik al gauw kleine vlammetjes, die de kleine takjes aansteken. Ik voed het vuur tot het behaaglijk brand. Vianne ligt nog heerlijk in dromenland. Eén van haar lange benen steekt onder de wollen deken uit. Ik kan de verleiding niet weerstaan om nog even tegen haar aan te kruipen. Het is immers nog vroeg, de dag is nog maar net begonnen.

Naast mij komt er beweging in het bed. Vianne draait wat onrustig, en opent dan haar ogen. Slaperig kijkt ze me aan en zegt: 'Hmmgoeiemorgen...' en drukt zich tegen mij aan. 'Zo zou ik iedere morgen wel wakker willen worden!' Nou, daar heb ik ook geen problemen mee hoor! Ik breng graag de nacht door met zo'n mooie vrouw naast me.

'en er brandt al vuur... hmm lekker warm. Maar jij bent ook lekker warm'. Ze knuffelt zich verder tegen mij aan. Ik knuffel terug, ik voel haar ontspannen in mijn arm.

'Maar kom lief, we moeten er uit. Je had plannen voor vandaag, en als we weer gaan vrijen houden we alleen de middag over... Maar misschien weet ik wel een remedie voor al deze hete lusten. Laten we weer een duik nemen bij de waterval.'

'Hmm... ik had liever gevreeën, maar je hebt wel gelijk. Op naar een frisse duik in de waterval.'

Vianne gooit gauw haar tuniek over haar heen, pakt haar buidel met olietjes en zeepjes. Ook ik gooi mijn tuniek over mij heen, en laat mijn hosen en broek voor wat ze zijn. We snellen naar het meertje en nemen tegelijkertijd een plons in het water. Het water is heerlijk verkoelend en brengt ons bij zinnen. We wassen ons met de heerlijk geurende zeep van Vianne. Half nat snellen we daarna terug naar de hut. Vianne neemt een brood en snijdt er twee stukken vanaf. Boven het vuur bakken we eieren met kruiden uit de tuin. Ik doop mijn brood in het vet van de pan, waarin ook wat restjes van het ei en de kruiden zitten. Hoe eenvoudig je ook eet op dit eiland, het smaakt altijd fantastisch! Na het ontbijt zegt Vianne:

'Het wordt nu toch echt tijd dat ik je kennis laat maken met de andere mensen van het eiland. We lopen zo naar het dorp en langs de akkers die ik je wil laten zien. Het is niet zo ver van de hut. Ik heb er voor gekozen buiten het dorp te wonen omdat ik van de rust houd. Ik denk dat je de mensen wel mag.'

Ik kleed mij verder aan en doe mijn gordel om mijn tuniek heen. De laatste restjes van het vuur vegen we bij elkaar en dan verlaten we de hut op weg naar het dorp. Het pad dat we volgen is veel gebruikt. Er lopen karrensporen doorheen. Het bos waar we doorheen lopen is vol leven. Dan komen we langs akkers waar de gewassen groeien. Het ziet er allemaal fantastisch uit. Verschillende gewassen groeien op de akkers in lange rijen. Hagen van bomen, die zo dicht naast elkaar gepland zijn, dat ze met elkaar zijn vergroeid, houden de dieren weg van de akkers en zorgen ook voor de afscheiding tussen akkers en weiden. Op de weiden grazen crème kleurige koeien, schapen en geiten. Omdat de weiden met bomenrijen en struweel omringt zijn, is er altijd wel ergens een plek waar de koeien een plaats in de schaduw kunnen vinden om hier op hun gemak te herkauwen. De boomhagen zitten ook vol met vogels en klein wild, zodat de natuur alle ruimte heeft. De akkers worden tegen harde wind en vorst beschermt door de hagen. We lopen langs een paar boerderijen en al gauw komen er steeds meer hutten langs de weg. Ik ruik de geur van versgebakken brood. Vianne heeft een mand met appels en groenten meegenomen. Ze loopt naar de bakker en ruilt daar het brood voor de appels. De bakkersvrouw zoekt ook nog wat wortelen en sla uit. Daarna loopt Vianne verder. Verderop koopt Vianne nog wat vlees.

‘Kom, ik heb dorst! Ga je mee?’

Op het centrale plein in het dorp staan banken en tafels onder de bomen. Hier zitten andere mensen te kletsen. Er staan veel manden met boodschappen. We nemen plaats op één van de banken. We bestellen allebei een zoete cider. Het wordt wat drukker en er schuiven mensen aan op onze bank. Onder hen is een man met een baardje en weelderige krullen.

‘Ah, hem moet ik spreken. Laat ik je voorstellen aan Phil. Phil doet hier de spirituele dingen op het eiland, overigens ook met anderen hoor. Hij weet alles van de symboliek van dieren en de rituelen die we hier doen. Vertel van de dieren die je ontmoet hebt.’

Ik stel me voor, en begin te vertellen van de ontmoeting met de Zalm der wijzen, en De Heer van het woud. Ook vertel ik hem van vanmorgen, toen ik de havik boven het bos zag vliegen. Phil krabt met zijn hand door zijn baardje, en kijkt me met zijn grijze ogen aan.

‘Bijzonder, bijzonder... Net op het eiland, en dan al zo in contact met de elementen. Kom, laat ik je eerst uitleggen waarom deze dieren zo belangrijk zijn.

Het oude geloof is gericht op Moeder Aarde en al haar bewoners. Een aantal dierlijke bewoners krijgen een bijzondere functie toebedeeld. Voor ieder natuervolk is dat weer anders, want, je kiest natuurlijk de dieren uit jouw omgeving. Voor de natuervolken uit Amerika, zal dat bijvoorbeeld een Arend

zijn. Arenden komen hier in het moerasland bijna niet voor, dus is de keuze voor een arend niet voor de hand liggend.

Binnen onze natuur kennen we vier dieren de bijzondere positie toe. Wij noemen deze dieren 'Wachters' of Totems. Het getal vier komt veel voor. Vier wachters, vier windstreken, vier elementen, vier jaargetijden vier momenten van de dag.

Laat ik met de vier jaargetijden beginnen. Lente, zomer, herfst, winter.

De Lente. De lente is het begin van het jaar. De eerste gewassen die komen, je ziet de wereld ontwaken. Je kan de lente op dag niveau vergelijken met de dagenraad, het ontwaken van de wereld. Omdat de zon opkomt in het oosten, is dit de windrichting van de dagenraad, van het nieuwe begin. Nieuwe plannen, nieuwe ideeën. Die zeg maar, aan komen waaien. Het bijbehorende element is dus Lucht. Het dier dat zich door de lucht beweegt is de Havik. Hij is de wachter van onze nieuwe ideeën, nieuw leven. Omdat hij verbonden is met het nieuwe leven, is de Godin Brighid ook verbonden met het oosten en de lente. Haar feest vieren we ook in Februari, het begin van de lente. De havik is ook de inspirator, degene die nieuwe ideeën geeft. We noemen deze havik, de Havik van de Dagenraad. En deze havik heb jij vanmorgen mogen aanschouwen.

Vianne vult aan:

'Laat ik het uit een vrouwelijk perspectief belichten, namelijk de zwangerschap. Het feest van Brighid vieren we twee februari. Wanneer je dit vergelijkt met het vrouwelijk lichaam en de bevruchting, kan je dit zien als de eisprong. Het eitje komt los van de eierstok. Wanneer je dan door gaat naar het volgende jaarfeest, Ostara, kan je dit zien als het eitje, onderweg naar de baarmoedermond. Ostara draait om allemaal eieren, dus, ook om dit eitje, dat overigens nog niet bevrucht is. Dit gebeurt bij het volgende jaarfeest, Beltane. Dit feest hoort al bij de zomerfeesten. Want ieder seizoen heeft twee jaarfeesten, in het geval van de lente is dat Imbolc en Ostara.'

Phil neemt het woord van haar over.

'Draaien we door naar de volgende kwart, het Zuiden. De zomer. De tijd van warmte. Een tijd van vruchtbaarheid, een tijd waar onze plannen tot wasdom mogen komen, en zich mogen koesteren in de warmte. En doordat onze plannen groeien, worden we hier passioneel over. We hebben overigens ook te maken met het vuur van de passie waaruit kinderen mogen komen. Daarom vieren we het begin van de zomer met Beltane, het feest van vuur, het feest van passie. Er vindt een grote rite plaats, tijdens het dorpsfeest na de wilde jacht op de Heer van het Woud, het Edelhert, tussen de God en de Godin.'